

СТВОРЕНО ЦЕНТРАЛЮ УКРАЇНСЬКИХ КООПЕРАТИВ АМЕРИКИ, ДИР. О. ПЛЕШКЕВИЧ ОБРАНИЙ НА ГОЛОВУ

Чикаго (МК) — 8-го і 9-го червня тут відбулися Загальні Збори делегатів 23-ох українських кредитових і 3-ох торговельних кооператив ЗСА, що служать 30,679 членам з майном поверх 56 мільйонів доларів і ростом в одному році понад 7 мільйонів доларів та жертвами на громадські цілі 64,759 доларів. Українську Світову Кооперативну Раду репрезентували дир. Василь Ситник, голова, й Іван Лещинський, секретар.

Дир. Омелян Плешкович

Централь Українських Кооператив Америки, дотеперішнє Товариство Українських Кооператив (ТУК), увійшла в члени американської кооперативної централі КЮНА, а також стала повноправним членом Світової Міжнародної Кооперативної Організації — КЮНА Інтернешнел.

Програмові доповіді М. Коця й В. Івасюка накреслили обірваний план широкого охоплення, динамічної розбудови і стали неможливі для чотирьох панелістів — Михайла Панасюка: „Українська кооперація і мода — сьогодні й завтра“; Валентина Сидельника: „Кооперація на зустріч життю“; Олега Сацюка: „Психологічні та світоглядні труднощі у контактуванні молоді зі старшими“; Василя Івасюка: „Сила молоді та як зрозуміти її рушійною в нашій українській кооперації в ділопорі“. Наглядно виринула життєва важливість розбудови української кооперації при повній співпраці українського молодого покоління, та визнано: виразну відповідальність старших за брак співпраці з наслідками і браком розуміння до професійної фаховості молодих українців. Рішено видати окремою брошуною ці соціо-господарські доповіді.

Атмосфера діловості, кооперативно-ідейного піднесення, щирості і вимогливості рішень щоденно реалізувати кооперативні задуми — характеризувала цю омолоджену, професійну конвенцію українських кооператив. За словами панеліста — „Кооперація притягає молоді динамічні, фактором не тільки у розвитку української господарчої політики, але провідною установою в оцінках кооператив в локально-американській політиці“. А за словами панелістки: „Діалог молодого кооператора з обсягнуті самодисципліну й самокритичність через уявлення мети й засобів фахової служби членству“.

З думок Загальних Зборів схвалено резолюції, які звучать:

Делегати українських кооператив ЗСА, зібрані в днях 8 і 9-го червня в Чикаго на

Загальних Зборах Центральної Української Кооперативної Америки (ЦУКА) — колишнього ТУК — заявляють що:

Ціллю української кооперації є активно трудитися для добробуту українського народу.

Тому:

Українська кооперація посилено виключається у розбудову господарської бази українських поселень через включення молодшого покоління до прискореної організації українських кооператив у ЗСА;

Кооперація заявляє готовність реалізувати і закріплювати починання творців українського культу рного світу, починаючи спертися на реальних вартостях української людини;

У такому плані намічених завдань — кооперація очікує активної співпраці організованого українського суспільства.

Загальні Збори вибрали Раду ЦУКА: Омелян Плешкович — голова, Марія Коць — перший заступник і діючий голова на сході ЗСА, Роман Бігун — другий заступник, Нестор Филипович — секретар. Члени Ради: Роксолана Гарасимів, Дмитро Григорчук, Іван Гула, Андрій Заліско, Роман Мидик, Михайло Мушинський, Володимир Нестерчук, Михайло Панасюк, Олексій Пошиванин, Михайло Трошук, Лев Футала, Степан Чайківський.

Екзекутивна ЦУКА: Дмитро Григорчук — голова, Роксолана Гарасимів — заступник, Василь Івасюк — секретар і організаційний референт. Члени: Борис Антонович, Марія Гура, Іван Гула, Марія Коць, Роман Мидик, Павло Олесюк, Олег Сацюк, Валентина Сидельник, Контральяна Сидельник, Петро Вигінний, Степан Кравченко, Степан Скоробач.

Збори вислали привітання почесному голові ЦУКА — достойному професорові Борисові Мартосові.

УПЦерква і громада гідно попросили сл. п. Федора Бражника

Вавид Брук (л.п.) — У понеділок, 10 червня, дружина сл. п. Федора Бражника пані Олександра, члени рідної та понад 100 представників громади і друзів востаннє попрощалися із мистром української народної і театральної мистецтва сл. п. Федором Бражником, який помер по довгій хворобі на 87 році життя у п'ятницю 7-го червня в Нью-Йорку.

У Вавид Бруку, в Церкві Пам'ятника останню Панахиду трією з черги, після переверзання тіла з церковної катедри св. Володимира до Вавид Бруку відслужив Митрополит Української Православної Церкви Блаженніший Метислав у союженні Архiepіскопа Владика Марка та семи священників, Всесвітній, о. Мелеха, о. Селешин, о. Мелеха, о. Землячка, о. Естачна. Співав хор

Віцепрезидент Форд натаврував оборонців тероризму

Клівленд, Огайо. — Виступючи на конференції Крайової Конференції Християн і Жидів, віцепрезидент Джералд Форд у неділю, 9-го червня, натаврував тих людей, які засуджують державних службовиків за згодні прослутки, а в той самий час оправдують злочини „міських партизанів - революціонерів“. Хоча Віцепрезидент не назвав по імені „Симбіоністської визвольної армії“, терористичної організації, яка скопила Патрішу Гірт і поповнила ряд злочинів, як також не згадав про Ватергейтську аферу, то з його слів можна було легко догадатися, що має власне ці справи на думці. Він ясно зазначив, що публіка повинна засуджувати діяльність терористичних груп в той самий спосіб, як засуджує проступки „малої групи“ державних ел у ж бо військ. Форд гостро скритикував людей, які стараються представити злочинцями тих поліцаїв, які в перестрілці в Лос Анджелесі вбили 6-ох членів „Симбіоністської армії“, а самих терористів представляють як висококомуністичних осіб, які „агитують за високий ідеал“. Хоча більша частина його промови була присвячена справі тероризму, то віцепрезидент Форд також закликав американців не обнулявати всіх членів Уряду та цілу Республіканську партію за проступки „кількох осіб“.

Сенат схвалив план будови досконаліших міжконтинентальних ракет

Вашингтон. — Від довгого часу в американських військових і політичних колах ведеться дискусія на тему досконаліших і докладніших міжконтинентальних ракет, з допомогою яких можна було у випадку потреби відразу заатакувати союзові підземні ракетні становниці і в цей спосіб знищити оборонну силу Союзового Союзу. Як відомо, дотеперішні американська стратегія спиралася на тому, щоб у випадку війни атакувати „важливіші союзові промислові центри, що принесло б зі собою важкі втрати у людях. Згідно з новим планом, існує можливість побудувати таких докладних міжконтинентальних ракет, з допомогою яких можна буде знищити союзові ракетні становниці, де спрямовуючи удар на місто. На розбудову таких ракет уряд зажадав 77 мільйонів доларів, специфікуючи виразно призначення такого фонду. У внісній голосувальній 10 червня, Сенат більшістю голосів 48 до 37 затвердив цей проєкт, відхиляючи пропозицію сенатора Томаса МакБайна, який висунув відкласти рішення а цей справі до часу, поки президент Никсон не поінформує що йому не пощастило дозволитися з СРСР щодо обмеження числа ракет з багатозарядною головою.

У західних стейтах сильні бурі заподіяли велику шкоду

Кенасас Сіті. — Минулого дня тяжка торнадо, зливи та повені навісили стейти Кенасас, Оклахома та Аркансо, вбиваючи понад 25 осіб і майже винищуючи кілька надцять сіл і містечок. Стейт урядовці сподіваються, що коли з усіх частин цих стейтів надійдуть остаточні звіти, то число вбитих може зрости до 40. В Аркансо протягом 24-ох годин впало понад одна стопа дощу, в наслідок чого втислося чотири особи. Від торнад найбільше потерпіли містечка Драмайт в Оклахоми та Емпорт в Кенасасі. Злива спричинила велике спустошення також в Талсі, Оклахома. Щоб відбудувати знищені частини Талсі треба буде кошту 20 мільйонів доларів. Деякі із знищених містечок звернулися до федерального уряду за фінансовою допомогою.

Складна ситуація в Уругваї

Буенос Айрес. (М. Д.) — Уругвай, який донедавна уважався Швайцарією Південної Америки, та який відвідувало багато туристів, а уругвайський пез не була найсоліднішою валютою всіх держав Південної Америки, — переживає тепер дуже складну ситуацію, яка витворила серед його населення не лише невдоволення, але також постійну інфляцію та значну дорожнечу всіх продуктів першої потреби. Від довгого часу вже в Уругваї продовжуються втретій раз, які спричинили девальвацію його валюти в слід за тим економічну скруту, в наслідок чого повставало чимало горюхих, а в тому і українців, віджидає до Аргентини і навіть і до Австралії, щоб там шукати кращих відносин прижиття та заробітків. В Монтевідео, столиці Уругваю, живе також невелика українська громада, яка з огляду на несприятливі відносини переживає дуже загрозливу ситуацію та повний застій в громадському житті.

Цієї неділі в Нью-Йорку буде відкрита велика Ювілейна Виставка ОМУА з участю 77 мистців

Нью-Йорк. — Цієї неділі, 16-го червня, тут почнеться одна із найбільших українських культурно-мистецьких імпрез: 20-та Ювілейна Виставка мистецтва, скульптури і графіки Об'єднання

Авраменко, Владика Марко, проф. Завітневич, о. Новицький, Г. Яремчук, проф. Замша, П. Сірченко з Трентону — земляк із Медвіна, о. Мелех, о. Данилевич із церковної катедри св. Володимира. Учасники поминали зібрані, наслідуючи приклад жертвенності сл. п. Федора Марковича Бражника, 323 дол. на Церкву — Пам'ятник. У кінці після молитви присутні відповіли, виконуючи останню волю Покійного, „Чуєш, брате мій“.

ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН ВВАЖАЄ СВОЮ ПОЇЗДКУ НА БЛИЗЬКИЙ СХІД ЗА ГЛОБАЛЬНУ МІСІЮ МИРУ

Зальцбург, Австрія. — Президент Річард Никсон, анувавшись тут в понеділок, 10-го червня, у своїй поїздки на Близький Схід, заявив, що цю свою поїздку він уважає за місію миру не тільки для самих близько-східних країн, але і для всього світу. В Зальцбурзі президент Никсон мав залишитися також у віторок, 11-го червня, і в середу, 12-го червня, продовжувати свою поїздку на Близький Схід, де він зупиниться сім днів і відвідає п'ять країн. Віджидаючи з Вашингтону, президент Никсон висловив „надію і переконання, що це буде черговою поїздкою для миру“. Кореспонденти пригадують, що такого самого окреслення вжив президент Никсон в цьому самому місті, два роки тому, анувавшись тоді тут під час своєї поїздки до Китаю і Союзового Союзу. Президент подорожує тепер в товаристві своєї дружини, державного секретаря Генрі Кіссіджера та своїх дорадників. На летовищі в Зальцбурзі привітали його австрійський канцлер Бруно Крайскі та міністер закордонних справ Рудольф Кіршшлегер. Після привітань перед дошом, президент Никсон анував ціль своєї теперішньої поїздки, кажучи, що „кожна нація в світі зацікавлена в збереженні миру на Близькому Сході і як сподіваємося, що ця поїздка, як поїздка два роки тому, спричиниться до миру не тільки на тому обсязі, але і в усьому світі“. Після привітань та звичайних церемоній на летовищі, президент Никсон та його почот переїхали лімузином до замку Клеєгайм, де вони мали зупинитися до середу ранку.

А. Громико перестерігає Ізраїль і ЗСА перед „піззаходами“

Москва. — Виступаючи на з'їзді передвборчих зборів у Мінську, союзовський міністер закордонних справ А. Громико висловив згоду, що Ізраїль зі своїми союзниками зацікавлені не у розв'язці конфлікту на Близькому Сході, а у його безконечному проволіканні. Така постанова Ізраїлю може мати трагічні наслідки для відносин на Близькому Сході, заявив А. Громико. Він привів до поновлення діяльності між Ізраїлем і арабськими державами. А. Громико поновив союзовську вимогу до Ізраїлю негайно звільнити всі захоплені арабські території згідно з резолюцією Об'єднаних Націй як єдину передумову тривалого миру на Близькому Сході. Він також висловився у підтримку претензій палестинських арабів створити окремішню палестинську арабську державу. У цій же промові А. Громико заатакував комуністичний Китай, стверджуючи, що Китай займає поразку в ізраїльській протисоюзовській політиці, переходить на анти-соціалістичні позиції і порибає з „світовою соціалістичною системою“. Коли йдеться про ситуацію в Європі, то А. Громико поновив застереження до західних європейських держав докласти зусиль, щоб з успіхом закінчити загальну європейську конференцію для справ безпеки і співробітництва. В Мінську А. Громико виступав як номінований кандидат на депутатів до Верховної ради СРСР від мінської виборчої округи. Вибора до Верховної ради відбудуться 16 червня.

В Італії почалась чергова урядова криза

Рим. — Економічні труднощі, а в першій мірі величезні розміри інфляції, спричинили упадок з черги 36-го від ліквідації в Італії фашистського режиму Муссоліні коаліційного уряду під проводом Маріано Румора. Безпосередньою причиною урядової кризи стало те, що три коаліційні партії не змогли узгодити між собою планів поправки економічної ситуації в країні. Уряд М. Румора був при владі від 14 березня і справився на співпраці між християнськими демократами, соціалістами і соціал-демократами. Під час пору економічна ситуація в Італії є дуже важка, при чому її погіршили безупинні страйки та інші суспільні конфлікти, що виявилися навіть у ряді терористичних актів з ужиттям бомб тощо. Розходження між коаліційними партіями були спричинені тим, що в той час, коли міністри з Християнської демократичної партії пропонували значного обмеження кредитів, щоб в цей спосіб успішніше поборювати інфляцію, міністри з соціалістичного табору цього протиставляли, заявляючи проти будь-яких фінансових обмежень. У зв'язку з цим, що Італія потребує чимало зовнішньої фінансової допомоги у формі позички, провідні центральні закордонні банки на свої зустрічі в Базелі, Швайцарія виявляли свою готовність дати Італії позичку, але при передумові, що Італійський уряд засосус в країні далекійший обмеження у видатках. Добре розуміючи з внутрішньою ситуацією в Італії коментатори вважають, що черговий уряд буде поновно коаліційний і на базі домовленості між християнськими демократами, соціалістами і соціал-демократами.

Дійшло до порозуміння в одяговій індустрії

Вашингтон. — Працівники одягової індустрії, а саме робітничі спілки „Амалта-мейтер Кловінг Воркерс оф Америка“, дійшли до порозуміння з прадавцями відносно нового робітничого контракту, таким чином заповнюючи, що страйк, який розпочався 31-го травня та охоплював коло 110,000 робітників, не триватиме довгий час, як цього сподівалися обі сторони. Новий контракт мусить бути ратифікований цілим членством робітничої спілки, яка репрезентує працівників, що виробляють чоловічі та хлоп'ячі одяги. Окремі відділи спілки вже в неділю, 9-го червня, перевели ратифікаційні голосування. У переговорах між спілкою та прадавцями важливу роль відіграв федеральний посередник Вілліам Юелер. Страйк працівників одягової індустрії закрив коло 750 фабрик в 30-ох стейтах. Робітники вимагали вищих платень, довші вакації, кращого забезпечення здоров'я, а також автоматичного підвищення в платнях, якщо зрестуть кошти прожиття. Подробіч нового контракту будуть оприлюднені після ратифікації його членами робітничої спілки.

МИТРОПОЛИТ УКЦЕРКВИ В ЗСА ПРОГЛОШУЄ 23-ГО ЧЕРВНЯ ДНЕМ МОЛИТВИ, ЗАКЛИКАЄ ДО МАСОВОЇ УЧАСТИ У МАНІФЕСТАЦІЇ У ВАШИНГТОНІ 22-ГО ЧЕРВНЯ

Філадельфія. — „Ми, які живемо на вільній землі Вашингтона, маємо можливість перед пам'ятником Тараса Шевченка у Вашингтоні заперестувати проти пойдів в Україні, проти негідного трактування українських політичних в'язнів, нищення Української Церкви і культури та русифікації України. Ми маємо теж змогу вільно занести наші молитви перед Всевипишнього в наших церквах, тому проголосимо неділю, 23-го червня 1974-го року ДНЕМ МОЛИТВИ за переслідувану Українську Церкву і нарід...“ — сказав в окремому заклику Митрополита Українців Католиків в ЗСА Кир Амвросія, в якому рівночасно закликається до масової участі у Всенациональній Маніфестації у Вашингтоні, яка відбудеться в суботу, 22-го червня, у 10-ту річницю відкриття пам'ятника Тарасові Шевченкові біля того пам'ятника. В заклику Митрополита Амвросія сказано:

ЗАКЛИК ДО ДУХОВЕНСТВА І ВІРНИХ В СПРАВІ ВСЕНАЦІОНАЛЬНОЇ МАНІФЕСТАЦІЇ У ВАШИНГТОНІ 22 ЧЕРВНЯ 1974

Високопреподобні і Всесвітні Отці, Дорогі Вірні!

У час, коли продовжується переслідування Української Церкви і народу в Україні, коли жорстокий ворог холодними згарищами руйн релігійного й культурного життя вкриває наші обездолені прадіди українські землі, коли Москва намагається виврати з душі української людини її національну ідентичність і культуру самобутності, коли творці і носії української культури і духовності заслали ворог до тюрми і божественні та в свідомості контрбатори, — національним обов'язком української спільноти у вільному світі, зокрема в Америці, є стати в обороні своїх Братів і Сестер в Україні і повести усі можливі заходи, щоб зрушити опіку вільного світу й присклати свободолобних людей до справи оборони прав людини в країнах Союзового Союзу, зокрема в Україні.

Одним із таких заходів, що їх послідовно здійснює наша Громадська Центральна — Український Конгресовий Комітет Америки — буде ВСЕНАЦІОНАЛЬНА МАНІФЕСТАЦІЯ В ОБОРОНІ ПРАВ ЛЮДИНИ, що відбудеться в суботу, 22-го червня 1974-го року, о год. 1-ій по полудні, біля Пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні.

Цією Маніфестацією буде теж відзначене 10-річчя Відкриття Пам'ятника Т. Шевченкові у Вашингтоні, як невідступного символу боротьби українського народу за волю і державну самостійність.

Традиційні Роківники Великого Кобзаря України комуністичний уряд заборонив святкувати в Україні, ввесьню 1974-го року. У внісній, і в Києві, і у Львові відбулися студентські демонстрації, що спричинили дальші членські арешти і переслідування української молоді в Україні.

Ми, які живемо на вільній землі Вашингтона, маємо можливість перед пам'ятником Тараса Шевченка у Вашингтоні заперестувати проти пойдів в Україні, заперестувати проти негідного трактування українських політичних в'язнів, нищення Української Церкви і культури та русифікації України.

Ми маємо теж змогу занести наші молитви перед Всевипишнього в наших церквах, тому проголосимо неділю, 23-го червня 1974-го року, — ДНЕМ МОЛИТВИ за переслідувану Українську Церкву і нарід.

Сила молитви є непереможна. Тому, у цей ДЕНЬ МОЛИТВИ звернім наші серця до Всемогучого Бога і благаймо Його зняти кайдани з нашої Церкви і народу в Україні.

Подбаймо усі про те, щоб масовою присутністю на ВСЕНАЦІОНАЛЬНІЙ МАНІФЕСТАЦІЇ у Вашингтоні, в суботу, 22 червня, ми дали живий приклад нашої релігійної і національної солідарності з українським поневоєним народом, зокрема з усіма тими українськими духовними і культурними світочами, які карються в тюрмах, але не каються, і гордо несуть Хрест і Прапор української національної Голгози.

† АМВРОЗІЙ
МИТРОПОЛИТ
Філадельфійський Архiepіскоп

Філадельфія, Пенсильвенія
7-го червня 1974

Л. Корнблінт закликає виступити в обороні М. Коца

Париж (УІПС). — Лев Корнблінт, колишній в'язень союзовських концтаборів, який прибув до Ізраїля в вересні 1973 р., звернувся до української діаспори міжнародної громадськості, щоб вона стала в обороні хворого українського політичного в'язня Миколи Коца. У своєму заклику Л. Корнблінт відзначив, що це він робить, знаючи особисто Миколю Коца. „Як колишній спів'язень Миколи Коца, з яким я сидів один рік в мордовському концтаборі ч. 17, закликаю — в ім'я людської солідарності — українську та міжнародну громадськість, зокрема „Міжнародну Амністію“ та інші міжнародні організації для оборони прав людини, допомогти цьому українському політв'язневі. Він засуджений на сім років концетраційних таборів та п'ять років заслання. Однак, Микола Коц дуже хворий на серце. Для нього цей довгий речення ув'язнення — це певна смерть. Я переконаний, що під тиском міжнародної опінії жорстоке союзовське правосуддя не зможе не амністувати хворого політичного в'язня, засудженого лише тому, що їм відмовляється право на свободу думки“, — пише у своєму заклику Лев Корнблінт з Ізраїля.

„Святування національностей” у Ютиці

У Ютиці, Н. І. відбулася міжнародна імпреза, спонсорована Американською Мистецькою Радою Центрального Нью-Йорку. Ця імпреза була започаткована на візі міжнародної імпрези, що відбувалася в європейських містах під назвою „Festival of Nations”. В Ютиці це названо „Celebration of Nations” і імпреза відбулася в найбільшій аудиторії на протязі двох днів, 11-го і 12-го травня ц. р. Мистецька Рада Центрального Нью-Йорку зачала планувати цю імпрезу вже в минулому році, а від мистецького д. р. приступлено до інтенсивної підготовки. Зголосилося до участі 14 національностей: афро-американці, американські індіанці, італійці, іспанці, японці, поляки, шкоти, шотландці, українці, японці, і також була американська репрезентативна. Ціла імпреза задумана, як розважальна, „ярмарок”, щоб у легкій і приємній формі популяризувати відвідувачів із різних національностей та їхніми традиціями та культурою. Домашньою культурою різних національностей, що творить цю різноманітну державу ЗСА.

Звичайно, в таких умовах не можна було ані змалювати, ані очікувати, скажімо, мистецьких шедеврів, малюнків, скульптур, чи показу найновіших технічних досягнень, як іпр. полети до місяця, а наголос був покладений на суто народні, фольклорні надбання.

Відвізній аудиторії, що мала намір відвідати 5.000 відвідувачів, у самому центрі, знаходилося підвищення, де відбувалася програма, а довкола були приміщенні кіоски, де окремі національні групи виставляли предмети, які вони уважали за найбільш цінні для них, а також малі, але можна було для кожної своєї національності.

Українська ютицька громада, хоч і численно невелика, зацікавилася себе гідно, зроблено це силами цілої української громади в Ютиці, без різниці територіального чи релігійного поділу, — в тому багато допомогли всечасні оці парохі української католицької і протестантської церков, о. Богдан Сінік і о. Володимир Мельник. Всю відповідальність за проведення цього взяв на себе мистецький відділ Конгресової Комітету. Запрошено до участі всі місцеві організації і діючі на нашому терені церкві громади та створено спеціальний комітет. В склад якого входили: Роман Рабій — головний координатор; Іван Горбовий — заступник координатора; Анна Запаранюк — голова виставки; Степан Мельник і Анна Ріванюк — керівники мистецької групи; Ольга Курчак і Анна Дачук, Роман Рабій — керівники буфетної; Володимир Бенітто — скарбник; Наталя Голубицька — музичне керівництво; Михайло Дакс — організатор; Комітет відбув кілька засідань і у висліді український кіоск був одним із найкращих. Зокрема наша мистецька виставка, що део зайняла 57-ий Відділ під керівництвом п. і. Анни Запаранюк. На головній стіні підписав гуцульський килим, а під ним лежача накрита шерстю і в гуцульським взором, закидала мило дібрані вишивані подушки. Гуцульська різьба, хрипліська кераміка, ляльки в українських народних строях та інші цінні виключили оклика захоплення, у відвідувачів, які то (окижко захоплення) багато відвідувачів записали у книзі, зауваг, як: „чудово, надзвичайно, величаво, чудовісімо”, т. д. Не менш захоплюючий був наш буфет, де пані із трьох церковних громад під вмілим проводом Ольги Турчак і Анни Дачук приготували вареники, голуби, корти, піржички, бабки. Різні групи людей цілий час були коло нашого кіоску, що в у висліді дало гарний матеріальний прибуток.

Ця „Святування Національностей” відбувалося у суботу і неділю від 3-ої по пол. 10-ої вечора, але в суботу відвідувачів до 10:30, бо відвідувачі не мали охоти відвідувати Мистецьку програму, що відбулася у суботу і неділю від 4:30 і 7:30 веч. На

Метрополітальний Відділ ТУІА в Нью-Йорку

відбув загальні збори
ІНЖ. ЛЮБОМИР КАЛИНИЧ ПЕРЕОБРАНИЙ ГОЛОВОЮ

Нью-Йорк. В суботу 18-го травня 1974 р. відбулися тут в приміщеннях Українського Інституту Америки Річні Загальні Збори Метрополітального Відділу Товариства Українських Інженерів Америки.

Збори, які відкрив голова Відділу інж. Любомир Калинич, вшанували вставанням з місця і хвилиною мовчання пам'яті покійних членів Відділу св. п. інж. Романа Баранського і св. п. інж. Івана Духницького.

До Президії зборів увійшли інж. М. Лівків, як голова та інженери О. Глют і Юрій Огієнко як секретарі. Протокол з минулорічних загальних зборів, який відчитав інж. Ю. Фриз, прийнято без змін.

Про діяльність Управління Відділу звітував широко головою інж. Л. Калинич, який головним напрямком праці ньюйоркського Відділу ТУІА в минулому каденції назвав: дружню т. о. в ризку співпрацю з Головною Управою ТУІА і з братніми Відділами товариства в ЗСА, та постійний, тісний зв'язок з українськими місцевими і кращими установами.

У звітному періоді уділено стипендій двом українським студентам в сумі \$1000. — (разом) і пожертвовано \$300. — на інші цілі, в тому \$100. — для СУСТА.

Відділ ТУІА організував у звітному періоді цікаві доповіді й імпрези, які втішались признанням ширшої ньюйоркської громади, як наприклад зустріч з маестром В. Колесником — недавнім ще директором і диригентом Київського Театру Опери і Балету, образотворчу виставку праці мистця Василя Емеля, авторський вечір інж. Т. Гринця із мистецьким читанням його віршів пані Іою Машук, скрипковий концерт проф. Рафаїла Бенке, виставку фотознімків сл. п. архітекта Олександра Пежанського, тощо.

За чергою звітували — секретар Управління Відділу інж. О. Огієнко, фінансовий референт інж. В. Рудакевич, референт Стипендіального Фонду інж. К. Гаймур і від Контрольної комісії п. арх. Н. Шехович, яка ствердила звірче доведення Управління Відділу і поставила внесення на уділення Управління абсолютної.

По зв'язку розвинулася дискусія, яка мала діловий характер і була ведена в парламентарним, дружнім тоні. Питанням, яке найбільше займало присутніх, була

справа постійних щорічних стипендій для визначних студентів інженерії українського роду. В порядку дискусії забрав голос прийняти на зборах голова Головної Управи ТУІА інж. Євген Івашків, який привітав збори і висловив в імені Головної Управи признання уступаючому голові і цілій Управі Відділу за вірчево проведеною працю.

Поставлені під голосування внесення Контрольної комісії на уділення Управі абсолютної, Загальні Збори одобривали рішенням оплесками.

Відтак Збори затвердили пропозиції фінансовим референтом проєкт бюджету на 1974/75 р., в якому є вже включена відповідна сума на стипендіальний фонд.

На внесення Номінаційної комісії в складі: інж. Іван Мокріцький — голова, та інженери Ю. Фриз і В. Рудакевич — члени, Збори вибрали інж. Любомира Калиничу головою Відділу ТУІА на наступну каденцію.

До Управління увійшли інж. Я. Січинський, пані мтр Марія Гончаренко, інж. Т. Гринця, інж. Ю. Огієнко, інж. О. Глют, інж. М. Гринюк, інж. К. Геймур, інж. Ю. Микученко та інж. В. Цетено.

До Номінаційної комісії були обрані інж. С. Івашків як голова, пані арх. Н. Шехович та інж. Ю. Фриз як члени, а до Контрольної комісії інж. О. Лівків як голова, інж. І. Когут і інж. В. Вальчук як члени та інж. В. Фриз як заступник.

Членами Товариського суду стали інженери М. Лівків як голова, В. Рак і І. Запаль як члени та Я. Горюньський як заступник, а представники Управління до Комісії Фонду, допомоги і праці інж. Л. Пахолок.

До Стипендіального Фонду обрано інж. К. Геймура головою та інж. В. Т. Гринця і О. Глюта як члени. Головою Президії інж. Михайло Лівків, який справно і дуже культурно провадив наради, закінчив Річні Загальні Збори Метрополітального Відділу ТУІА в Нью-Йорку побажаннями щастя, вихід і приємних закарді.

Після офіційного закриття зборів зібрані колеги ще довго розважалися милою товариською гутіркою і смачною перекускою, яку приготували і щиро „сервували” дуже симпатичні і приємні пані — Валя Пахолок, Ніна Січинська і Стефа Степанюк.

Інж. В. Богатевський

Два ювілеї одночасно

(80-річчя життя і 60-річчя громадської праці інж. М. Хронов'я, передового громадсько-кооперативного діяча)

Хтось сказав, що людські спільноти, родини, громади й народи, утримуються при культурному житті тільки завдяки єдиним, які творять духовні та матеріальні цінності й вміють ті цінності не тільки зберігати, але й передавати своєму довіллі, тобто родині, громаді, народові...

Українська спільнота пережила різні лихоліття і втрималася при житті тільки тому, що все мала таких одиниць багато, які часто заважали про себе, про свої особисті справи, віддаючи все своє знання, досвід і силу на службу своїй громаді, своїй спільноті, своєму народові, своїй державі.

Одним з таких заслужених діячів є інж. Михайло „Хронов” ят, якого українська громада у вільному світі окремо привітала з приводу його 80-річчя життя і 60-ліття громадської праці.

З ініціативи колишніх працівників української молочної кооперації, Об'єднання Бувших Воїнів Українських Армії (ОБВА) в ЗСА і Т-ва Українських Інженерів, Відділу у Клівленді, в суботу 30 березня 1974 року, в приміщенні „Кардинал Сейнінг”, відбулася товариська зустріч для відзначення і вшанування 80-ліття і 60-ліття громадської праці інж. М. Хронов'я.

Комітет свята очолювали: інж. Іван Фур, Павліна Федина-Камінська, Василь Кармінський і Ярема Попель від колишніх маслосозинок, Степан Небеш і Іван Зварук від комбатантів, а інж. Вол. Бік від Т-ва Українських Інженерів. У святі взяло участь около 100 осіб, найбільших членів родини і друзів.

Свято зачалося спільною молитвою. Вступне слово від Комітету сказав інж. І. Фур, який привітав теплими словами Ювілята, його дружину, синів та всіх учасників цієї зустрічі, в тому і „загальною” гостя в мій особі. Інж. І. Фур, колишній перший директор української молочної кооперації в Галичині, пригадав Ювілятові його велику громадську працю, а зокрема на відтінку української молочної кооперації до часу Другої світової війни на західноукраїнських землях, під польською окупацією, де українська кооперація зуміла створити, як тоді казали, „державу в державі”. Своє слово закінчив тостом у честь Ювілята, а присутні встали і відспівали „Многая Літа”, що зворушило, до сліз, Ш. Ювілята і його дружину.

Господарем свята був Василь Камінський, колишній працівник централі „Маслосоюзу” у Львові, який дуже тепло й культурно провів цілу програму свята, переплітаючи її вміло старими „маслосоюзними” і новими дотепами.

Головну привітальну промову, від імені колишніх працівників „Маслосоюзу”, від усіх працівників української молочної кооперації в Західній Україні, а зокрема від товаришів праці в Організаційному Відділі „Маслосоюзу”, виголосив інж. А. Качор. Він також привітав Ювілята від Української Світової Кооперативної Ради, від „Кооперативної Громади”, з далекої і холодної нашої Манітоби, а також від колишніх українських соколів, які вітають Ш. Ювілята, як свого останнього провідника, голову „Сокола-Батька”, що його 80-річчя теж припадає цього року (сокольська організація розпочала свою працю 1894 року у Львові, а закінчила її в 1939 році).

Відтак склали свої привітання і висловили свої побажання: адвокат Степан Небеш, від українських комбатантів і УСС, інж. В. Бік від українських інженерів, М. Бігун від колишніх українських підпільників, Р. Цегельський від імені кол. Ревізійного Союзу Українських Кооперативів у Львові, далі промовляв п. п. С. Піхурко, І. Пала, Я. Попель, інж. І. Фур, а найбільш зворушливою була коротка, промова св. Мисрослава, що на це свято „прилетів” несподівано із далеко віддаленого місця своєї праці.

Останнє слово мав Ювілят, інж. М. Хронов'ят. Він

Свято Героїв у Гартфорді

Заходами Організації Визвольного Фронту влаштовано в неділю, 19 травня 1974 року свято Героїв, з відзначенням 20-ої річниці героїчної смерті 500 українських жінок розчавлених більшовицькими танками в Кітінгі.

Свято Героїв Започатковане відслуженням Богослужб і Панахид в українських церквах обидвох віровизнань, в яких взяли організовану участь Пласт, станція 1-ої УД, УНА і О. СУМА.

По полудні о год. 4-й в Українському Народному Домі відбулася святочна академія, яку відкрив голова 5-го Відділу ООЧСУ П. Шарай. Голова Відділу ООЧСУ С. Радьо представила аудиторії прелегентку, голову Гу ООЧСУ мтр Уліану Целевич, яка виголосила дуже змістовну доповідь, роблячи правильну синтезу української героїки в боротьбі за суверенність і державність.

Дуже милим і присним був гостинний виступ кавалеру „Калина” з Нью-Йорку, який в першій частині відспівав „Напис на стрілецькій могилі”, „Україно моя” і „Люба моя вітчизно”. Своім гарним милим співом вони причарували публіку, за що були нагороджені рясними оплесками.

Дуже вдало була рецитатія „Ми не раби”, яку з чутливістю виконали члени Ю. СУМА Д. Зелез, М. Колісний і П. Гаврилук.

В другій частині виступу кавалеру „Калини” слідували пісні: „Чи знаєш ти”, „Доріжка” і „Чайка”. За гарно виконані точки публіка нагородила наших милих панів оплесками.

Кінцевою точкою була інсценізація „Горять їх душі” у виконанні членів Відділу ООЧСУ, в підготовці С. Радьо і Н. Кравець, яка випала імпозантно і неодноразово викликала слюзи на очах. Рецитатором інсценізації був Р. Заставський.

Видно було, що виконавці потрудилися чимало, за що належить їм ширше признання.

Відпіванням українського національного гімну закінчено святочну програму.

Тарас Барабаш

Українець у „Новому Американському Тріо”

Нью-Йорк. — У понеділок 27-го травня ц. р. від 10 до 11 год. ранку радіостанція „Нью-Йорк Таймс” передавала розмову і концертний виступ „Нового Американського Тріо”. До його складу входять трое молодих виконавців, які грають на кларнеті, басоні та фортепіані. Прізвисько двох перших не вдалося записати з радіопрограми, якою провадив музичний директор станції Роберт Шерман, а прізвище третього музики — Томас Гриньків. У радіорозмові з Р. Шерманом він сказав, що він — українець із Філадельфії та що вивчає також скрипку й ін. ділянки музичного мистецтва і виступав з окремими концертами.

Молоде талановите тріо прекрасно виступало на тій програмі творів Моцарта, Крйцера, сучасного бразильського композитора Вілліа Лобоса й ін. Молоді люди сказали, що їм не легко знаходити музичний матеріал для такого незвичайного тріо, і вони розшукують ноти не лише по видавництвах, а й у музичних архівах Америки та Європи. „Нове Американське Тріо” випускає свої платівки, вийдуть з концертом до Західної Європи. Музичний директор радіопрограми „Нью-Йорк Таймс” Р. Шерман високо оцінив працю і талант усіх трьох виконавців і запросив їх згодом знову виступити у його програмі, під назвою „Лисення рум”.

Раніше на цій же програмі передавалася музика з творів сл. композитора Миколи Фоменка, а не так давно мелодії з деяких платівок з України.

Дир. Роберт Шерман, самозрозуміло, провадить сувору селекцію кандидатів для виступів-розмов, а його щоденний радіопрограми (крім суботи й неділі). Відповідно мистецького рівня української музики, солісти чи хорі можуть робити заходи, щоб виступити на тій програмі, яку служать мільйони людей, і таким чином знайомити слухачів з досягненнями українського музичного — вокального мистецтва в Америці, Канаді чи ін. країнах. (Л. П.)

Over 9½ million Americans are on the Payroll Savings Plan. Maybe they know something you don't.

Maybe they know it's easier to save money you never see. So they sign up for the Payroll Savings Plan. And specify an amount to be set aside from each paycheck to buy U.S. Savings Bonds. And maybe they know Bonds are one of the best ways to feel secure about your savings. Because you always get back what you paid. Plus interest. So maybe you'd better talk to your payroll people. And join the 9½ million already on the Payroll Savings Plan.

Take stock in America. Join the Payroll Savings Plan.

СТИПЕНДИЙНА АКЦІЯ СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ США ЗА 1972-3 РІК

(Закінчення зі стор. 2-ої)

пожертви від добродійки в Нью-Йорку. 99-й Військовий СНА, Ветеранів Нью-Йорку, придбав одного спонсора — 200 дол. стипендії. Окрім цього голови і члени деяких Відділів СНА приймають пожертвувати, чи переводять збори на Стипендійний Фонд СНА. Рівнозначі спонсори з власної волі включаються в стипендійну акцію СНА та приєднують до жертвуваних жертводавців і спонсорів.

ПОЖЕРТВУ НА ІНДИВІДУАЛЬНІ СТИПЕНДІЇ

200 доларові стипендії уфундували:

Максим Грибик, Парксайд, Австралія, мгр Кеєна Антипів, Ютика, Н. Й., інж. Лев і Ірена Кушнірі, Філадельфія, Па., Мирон — Скенектад, Н. Й., д-р Елвін і Ніла Стецькі, Бофало, Н. Й., Юстина Сіра, Скенектад, Н. Й., (дві 200-доларові стипендії), д-р Семен і Ірина Дорошкі, Бофало, С. Й., Ф. Ма „Космос”, Нью-Йорк — (валісник п. Осип Діба і Володимир Сушків), д-р Константина Перейма, Трой, Огайо, Іван і Марія Іскало, Бофало, Н. Й., Тарас і Юлія Шпиляві, Сиракузи, Н. Й., д-р Елвін Мартинюк, Кайога, Огайо, Оксана Король, Ірвінгтон (збірає замість квітів на могилу св. п. Стефана Роговського 129 дол.), Світлана Лупька, Нью-Йорк 150 — доларові стипендії уфундували: Гриві і Анеля Бартоші, Денвер, Кол., д-р Богдан і Марта Цимба-Зіт, Джейбург, Н. Дж., Неоніла Кіліш, Філадельфія (дві 150 — доларові стипендії), д-р Олександра Школьник, Акрон, Огайо, Марта Шпиркевич, Філадельфія, мгр Зіновій і Теодозія Савицькі, Ютика, Н. Й., д-р Данило і Ростислав Богачевські, Сільверспрінг, Мер., Володимир і Зіновій Сидоракі, Нью-Йорк, д-р Юрій Савицький, Вайт Плейнс, Н. Й., Василь і Анна Махуки, Бофало, д-р Остап Баран, Нью-Йорк, Н. Й. і Оксана Поритко, Філадельфія, Па.

ВИПЛАТИ

Разом виплачено 6.835 дол. на 84 стипендії в такому порядку: 50-дол. стипендії одержали: Євген Глинка, Грінгоуї Гунька, Василь Босій, Йосиф Гадара, Лавро Гуляка, Ірина Магеровська, Анна Калатай, Анна Лукія Прохиря, Надія Андрушів, Вероніка Мірецька, Олена Глинка, Моріс Чайковський, Кліментій Васильковський, Ірині Васильковський, Давид Васильковський, Юлій Корчагін, Данило Мірецький, Павло Босій, Марія Тарасюк, Анна Тарасюк, Анна Стружак, Теодозія Млот, Юрій Сторож, Ольга Корчагін, Ізабела Крива, Теодозія Дашині (35 дол.).

100-доларові стипендії одержали: Розалія Рудик, Яєнєра Почаска, Гая Рудик, Антоній Почасківський, Лярі Ферен, Міннодора Клімчук, Юрій Суходолж, Ева Пилипін, Анна Катаринович, Павло Млот, Ірені Коведик, Іздора Репешка, Лідія Репешка, Оксана Ліщинська, Софія Крива.

150-доларові стипендії одержали: 1. Марія Лордес Калатай, 2. Петро Рудий, 3. Рахія Зоула, 4. Марія Бернадета Тачук, 5. Роза Верещанська, 6. Марія Ружило, 7. Кекілія Бердаль, 8. Таїса Демчук, 9. Євген Жох.

200-доларові стипендії одержали: Богдана Лавро Кучинський — медицина; Пилип Лукаш — медицина; Надія Музика — біологія; Григорій Пелюхно — медицина; Євген Мазепа — природознавство; Роман Дубинський — техніка; Марія Суходолж — література; Яків Дубина — техніка; Доротея Наконечна — учительський вищий семінар; Ярослав Пелух — література; Орест Станішо — математика; Мирон Митрович — музикологія; Павло Ваврук — екологія.

СТУДЕНТИ УНІВЕРСИТЕТУ

Між студентами університету є студенти таких факультетів: економіки, техніки, літератури, медицини і адміністрації. Студенти університету мали 200-доларові стипендії.

Вимоги одержання стипендій СНА с, окрім неможливості, також знання української мови, на що звертаємо особливу увагу. Знання української мови не у всіх акцій стипендістів однакове. Деякі, вже четверте покоління, пишуть поправно українською мовою, інші дуже слабо. Але наші стипендісти заохотили молоді до вивчення української мови і це слід у листах, які одержуємо, як рівночасно повідомляють студенти, що вони тепер інтенсивно вивчають українську мову. Рекомендації української організації або священника, як рівночасно посвідка зі школи с обов'язковою вимогою.

СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД ІМ. МАРІ КОТУТЯК ПРИ ОКУРЖЕННІ РАДІ В РОЧЕСТЕРІ, Н. Й.

З приводу смерті св. п. Марії Котутяк, довголітньої голови 57-го Відділу СНА в Ютиці, Н. Й. і голови Окружної Ради Північного Нью-Йорку, створено з ініціативи 57-го Відділу постійний стипендійний фонд ім. Покійної, який Центральна СНА передала повністю під опіку Окружної Ради в Рочестері, Н. Й. Фонд цей існує завдяки пожертвам приватних осіб і Відділів СНА.

У звітовому році з цього фонду одержали стипендії: Віра Бурко — 200 дол. — університет, студ. історії; Катерина Корчагін — 150 дол. — учениця гімназії.

ДОДАТКОВА ІНФОРМАЦІЯ

Стипендійну Акцію СНА

ВІДИШЛИ ВІД НАС

ПЕТРО МАТКОВСЬКИЙ — член УНС Відд. 379 В-ва св. Юрія в Чикаго, Іл., помер 28 грудня 1973 р. на 59 р. ж. Нар. в с. Мохнатка, Україна і став членом УНС в 1950 р. Політична у смутку матір Марію, сина Володимира, 3 доньки: Катерину, Анну, Лідію, 4 внуки, брати і 2 сестри. Похорон відбувся 31-го грудня 1973 р. на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Іл. Вічна Ному Пам'ять! М. Сосна, секр.

ВАСИЛЬ ГУК, член УНСОюзу Відд. 5 В-ва св. Миколая в Асторі, Н. Й., помер 27-го грудня 1973 р. на 85 р. ж. Нар. в м. Тернопіль, Україна і став членом УНС в 1925 р. Політична у смутку доньку Стефанію, внука, сестер і родину. Похорон відбувся 29 грудня 1973 р. на цвинтарі Фінчла, Н. Й. Вічна Ному Пам'ять! М. Хомачук, секр.

АНДРЕЙ НІКІТЧІЙ, член УНСОюзу Відд. 347 Т-ва Запор. Січ в Меллвіллі, Н. Дж., помер 9 січня 1974 р. на 67 р. ж. Став членом УНС в 1961 р. Політична у смутку дружку Гадюку, сина Василя, 3 доньки: Софію, Марію, Ольгу. Похорон відбувся 12 січня п. р. на цвинтарі св. Андрія в Вандл Брук, Н. Дж. Вічна Ному Пам'ять! Катерина Гордон, секр.

МАРІЯ ДАШКЕВИЧ — членка УНС Відд. 36 С-ва Пресв. Богородиці в Рочестері, Н. Й., померла 14 лютого, 1974 р. на 77 р. ж. Став членом УНС в 1941 р. Політична у смутку доньку Катерину, 6 внуків і родину. Похорон відбувся 16 лютого п. р. на цвинтарі Голі Сепулчер в Рочестері, Н. Й. Вічна Ному Пам'ять! Марія Ковальчук, секр.

ВАСИЛЬ ПАРАНЮК — член УНС Відд. 94 Т-ва ім. М. Шпашевця в Гестері, М. Дж., помер 18 березня 1974 р. на 78 р. ж. Нар. в м. Каспів і став членом УНС в 1940 р. Політична у смутку 2 доньки: Гелену і Стелу та 3 внуки. Похорон відбувся 21 березня 1974 р. на цвинтарі Мт. Олівет в Детройт, Міч. Вічна Ному Пам'ять! Секретар

КАМІЛЛА ЛАЗОВСЬКА, членка УНС Відд. 73 Т-ва ім. Т. Шевченка в Провіденсі, Р. Ай., померла 24 березня 1974 р. на 92 р. ж. Став членом УНС в 1918 р. Політична у смутку доньку, 3 сина: Степана, Едмунда і Честера, 7 внуків і 6 правнуків. Похорон відбувся 27 березня п. р. на цвинтарі св. Франціска в Пает, Р. Ай. Вічна Ному Пам'ять! Д. Василь, секр.

ТЕОДОР Ф. ПАСНАК, член УНС Відд. 289 Т-ва ім. Т. Шевченка в Рочестері, Н. Й., помер 26 березня 1974 р. на 63 р. ж. Нар. в Рочестері, Н. Й. і став членом УНСОюзу в 1947 р. Політична у смутку дружку Гелену, дітей: Теодора мот., Миколая, Рональда, Юрія і Вілліама, брата і 11 внуків. Похорон відбувся 30 березня п. р. на цвинтарі Вайт Гевен Меморіал Парк в Рочестері, Н. Й. Вічна Ному Пам'ять! В. Гусар, секр.

ФРАНКО А. КРИСТЕЧ, член УНС Відд. 161 В-ва св. Василія в Амбрідж, Па., помер 23 березня 1974 р. на 39 р. ж. Став членом УНС в 1971 р. Політична у смутку дружку Гелену, дітей: Теодора мот., Миколая, Рональда, Юрія і Вілліама, брата і 11 внуків. Похорон відбувся 30 березня п. р. на цвинтарі Вайт Гевен Меморіал Парк в Рочестері, Н. Й. Вічна Ному Пам'ять! Секретар

МИХАЙЛО ГРОЗЬО — член УНС Відд. 29 В-ва Преображення Господнього в Найті, Кол., помер 4-го квітня 1974 р. на 48 р. ж. Став членом УНС в 1942 р. Політична у смутку дружку Доротею, 4 доньки: Цецілію, Вайт, Жану, Мічелю. Похорон відбувся 9 квітня 1974 р. на цвинтарі Мт. Олівет, Карпентер, Па. Вічна Ному Пам'ять! Ольга Малиш, секр.

ІВАН ХОМА, член УНС Відд. 264 Т-ва Трісу в Карпентер, Па., помер 18 березня 1974 р. на 84 р. ж. Став членом УНС в 1920 р. Політична у смутку дітей: Марію, Михайла, Ольгу, Андрія, Володимира, Максимку, Гелену, Елизабету, Іванку, Младрет, Івану, Рус-

провадить референтку Суспільної Опіки Головної Управи СНА Теодозія Савицька. В канцелярській праці допомагає Люба Киягиницька. Члени Комісії Суспільної Опіки при референтурі Суспільної Опіки Головної Управи є: Анна Кравчук, Люба Киягиницька, Марія Смолий. Теодозія Савицька Референтка Сусп. Опіки Головної Управи Люба Киягиницька Членка Комісії при Реф. Суспільної Опіки

СЕКРЕТАР

СЕКРЕТАР

СЕКРЕТАР

СЕКРЕТАР

СЕКРЕТАР

села, 35 внуків і 16 правнуків. Похорон відбувся 21-го березня 1974 р. на цвинтарі св. Петра і Павла в Карпентер, Па. Вічна Ному Пам'ять! Секретар

ІВАН БЕЗРІЗОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 149 С-ва Неопороченого Зачаття в Лаканава, Іл., помер 26 березня 1974 р. на 60 р. ж. Став членом УНС в 1941 р. Політична у смутку дружку Катерину, сина Миколая, 2 доньки: Варвару і Христинку. Похорон відбувся 30 березня п. р. на цвинтарі Чесного Хреста в Лаканава, Н. Й. Вічна Ному Пам'ять! Секретар

МАРІЯ ПІНАГА, членка УНС Відд. 210 Т-ва Года в Бронкс, Н. Й., померла 13-го квітня 1974 р. на 73 р. ж. Нар. в Любавині, Україна і стала членом УНС в 1922 р. Політична у смутку дітей: Ольгу, Емілью, Теодору, Степанію, Мерилон, Вероніку, Валяку, внуки і правнуків. Похорон відбувся 17 квітня п. р. на цвинтарі св. Раймонда в Бронкс, Н. Й. Вічна Ному Пам'ять! І. Франко, секр.

МИРОН КІРІШАК, член УНС Відд. 436 Т-ва ім. митр. А. Шептицького в Кітченер, Онтаріо, Канада, помер 6 травня 1974 р. на 62 р. ж. Став членом УНС в 1957 р. Політична у смутку дружку Стефанію, померла 8-го травня п. р. на цвинтарі Вудалас в Кітченер, Онт., Канада. Вічна Ному Пам'ять! Секретар

ДМИТРО НЕСТЕР, член УНС Відд. 7 Т-ва ім. Дм. Кашкуля в Мелду, Па., помер 30-го березня 1974 р. на 67 р. ж. Став членом УНС в 1935 р. Політична у смутку сестру Марію, брата: Михайла, Івану, Петра і Володимира. Похорон відбувся 2 квітня 1974 р. на цвинтарі св. Марії в Мелду, Па. Вічна Ному Пам'ять! Гелен Словик, секр.

МИХАЙЛО СЛОБОДІН, член УНС Відд. 211 В-ва св. Михайла в Річмонді, Н. Й., помер 24 березня 1974 р. на 69 р. ж. Став членом УНСОюзу в 1936 р. Політична у смутку дружку Софію, сина: Івану і Волтера та внука. Похорон відбувся 28 березня 1974 р. на цвинтарі Сільвер Монт в Річмонді, Н. Й. Вічна Ному Пам'ять! Секретар

ВАСИЛЬ КОМЕНАК — член УНС Відд. 270 В-ва св. Ім. Христотеля в Джерсі Сіті, Н. Дж., помер на 67-му р. ж. Став членом УНС в 1967 р. Похорон відбувся 23 квітня п. р. на цвинтарі св. Христа в Н. Арлінгтон, Н. Дж. Вічна Ному Пам'ять! Ст. Острозький, секр.

ЖИМІ СЕМЕНЮК, член УНСОюзу Відд. 81 В-ва св. ап. Петра і Павла в Куртіс Вей, М. Дж., помер 7 травня 1974 р. на 89 р. ж. Став членом УНС в 1945 р. Політична у смутку 2 синів і 2 доньки та внука. Похорон відбувся 10 травня 1974 р. на цвинтарі Голі Крос. Вічна Ному Пам'ять! Секретар

МАРІЯ АДАМЧИК — членка УНС Відд. 287 В-ва св. Миколая в Стамфорд, Конн., померла 15 травня 1974 р. на 84 р. ж. Став членом УНС в 1924 р. Політична у смутку 5 доньок: Флоренцію, Року, Веру, Юліанну, Вікторію, 3 сини: Антона, Петра і Івана, 15 внуків і сестру. Похорон відбувся 18 травня 1974 р. на цвинтарі св. Івана в Спрінгдейл, Конн. Вічна Ному Пам'ять! Секретар

МИХАЙЛО ОПРИШКО, член УНС Відд. 83 Т-ва ім. Івана Франка в Філадельфії, Па., помер 15 травня 1974 р. на 88 р. ж. Нар. в Стріно, Україна і став членом УНСОюзу в 1933 р. Політична у смутку доньку Анну, сина Володимира, внука Михайла. Похорон відбувся 20 травня 1974 р. на цвинтарі в Fair Oaks, Pa. Вічна Ному Пам'ять! Ст. Іванович, секр.

МАРІЯ АДАМЧИК — членка УНС Відд. 287 В-ва св. Миколая в Стамфорд, Конн., померла 15 травня 1974 р. на 84 р. ж. Став членом УНС в 1924 р. Політична у смутку 5 доньок: Флоренцію, Року, Веру, Юліанну, Вікторію, 3 сини: Антона, Петра і Івана, 15 внуків і сестру. Похорон відбувся 18 травня 1974 р. на цвинтарі св. Івана в Спрінгдейл, Конн. Вічна Ному Пам'ять! Секретар

МАРІЯ АДАМЧИК — членка УНС Відд. 287 В-ва св. Миколая в Стамфорд, Конн., померла 15 травня 1974 р. на 84 р. ж. Став членом УНС в 1924 р. Політична у смутку 5 доньок: Флоренцію, Року, Веру, Юліанну, Вікторію, 3 сини: Антона, Петра і Івана, 15 внуків і сестру. Похорон відбувся 18 травня 1974 р. на цвинтарі св. Івана в Спрінгдейл, Конн. Вічна Ному Пам'ять! Секретар

МАРІЯ АДАМЧИК — членка УНС Відд. 287 В-ва св. Миколая в Стамфорд, Конн., померла 15 травня 1974 р. на 84 р. ж. Став членом УНС в 1924 р. Політична у смутку 5 доньок: Флоренцію, Року, Веру, Юліанну, Вікторію, 3 сини: Антона, Петра і Івана, 15 внуків і сестру. Похорон відбувся 18 травня 1974 р. на цвинтарі св. Івана в Спрінгдейл, Конн. Вічна Ному Пам'ять! Секретар

МАРІЯ АДАМЧИК — членка УНС Відд. 287 В-ва св. Миколая в Стамфорд, Конн., померла 15 травня 1974 р. на 84 р. ж. Став членом УНС в 1924 р. Політична у смутку 5 доньок: Флоренцію, Року, Веру, Юліанну, Вікторію, 3 сини: Антона, Петра і Івана, 15 внуків і сестру. Похорон відбувся 18 травня 1974 р. на цвинтарі св. Івана в Спрінгдейл, Конн. Вічна Ному Пам'ять! Секретар

МАРІЯ АДАМЧИК — членка УНС Відд. 287 В-ва св. Миколая в Стамфорд, Конн., померла 15 травня 1974 р. на 84 р. ж. Став членом УНС в 1924 р. Політична у смутку 5 доньок: Флоренцію, Року, Веру, Юліанну, Вікторію, 3 сини: Антона, Петра і Івана, 15 внуків і сестру. Похорон відбувся 18 травня 1974 р. на цвинтарі св. Івана в Спрінгдейл, Конн. Вічна Ному Пам'ять! Секретар

на Раймонда Івана, матір Марію, 3 братів і сестру. Похорон відбувся на цвинтарі Роселлі в Лідден, Н. Дж. Вічна Ному Пам'ять! о. П. Малах, секр.

ВАСИЛЬ ХОМІК, член УНС Відд. 267 Т-ва ім. Т. Шевченка в Вестбурі, Н. Й., помер 28 квітня 1974 р. на 56 р. ж. Став членом УНСОюзу в 1936 р. Політична у смутку дружку Анну. Похорон відбувся 1 травня п. р. на цвинтарі в Рінелавн, Н. Й. Вічна Ному Пам'ять! Гелія Толочка, секр.

МИХАЙЛО ОПАК, член УНСОюзу Відд. 338 В-ва св. ап. Петра і Павла в Монессі, Па., помер 22 грудня 1973 р. на 79 р. ж. Нар. в Леску, Україна і став членом УНС в 1920 р. Політична у смутку 4 доньки: Марію, Юлію, Софію і Евелін. Похорон відбувся 26 грудня 1973 р. на цвинтарі Грейндю в Монессі, Па. Вічна Ному Пам'ять! Секретар

ЕЛІЯ ГУТ, член УНС Відд. 221 В-ва св. Стефана в Чикаго, Іл., помер 26 травня 1974 р. на 80 р. ж. Нар. в с. Германі, пов. Дніпро і став членом УНС в 1950 р. Політична у смутку дружку Марію, 3 сини: Ярослав, Богдана і Володимира та 6 внуків. Похорон відбувся 29-го травня 1974 р. на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Іл. Вічна Ному Пам'ять! Т. Шинкула, секр.

ВОЛОДИМИР МУЗІКА, член УНС Відд. 448 Т-ва „Самоміч” в Монреалі, Канада, помер 12 квітня 1974 р. на 66 р. ж. Нар. в с. Острів, пов. Тернопіль і став членом УНСОюзу в 1960 р. Політична у смутку дружку Антоніну, брата, сестру та родину. Похорон відбувся 16 квітня п. р. на цвинтарі Cote des Neiges в Монреалі, Квебек, Канада. Вічна Ному Пам'ять! М. Перейма, секр.

МІЛДРЕД ДОБРІНЬСЬКА — членка УНС Відд. 282 С-ва НЗІДІ Марії в Вількс Бар, Па., померла 30 квітня 1974 р. на 63 р. ж. Став членом УНС в 1939 р. Політична у смутку мужа і сина. Похорон відбувся 3 травня п. р. на цвинтарі св. Марії в Вількс Бар, Па. Вічна Ному Пам'ять! Катерина Лукач, секр.

ПАХАМІН БАЙЗАН — член УНС Відд. 320 В-ва Пресв. Тройд в Балтіморі, Мд., помер 12 травня 1974 р. на 64 р. ж. Нар. в с. Саранчуки, пов. Березані і став членом УНС в 1949 р. Політична у смутку дружку Софію. Похорон відбувся 16 травня 1974 р. на цвинтарі св. Михайла в Балтіморі, Мд. Вічна Ному Пам'ять! Ів. Малик, секр.

ВАСИЛЬ КИВА, член УНСОюзу Відд. 94 Т-ва ім. Маріяна в Філадельфії в Детройт, Міч., помер 11 травня 1974 р. на 61 р. ж. Став членом УНС в 1935 р. Політична у смутку дружку Софію, сина: Івана і Волтера та внука. Похорон відбувся 28 березня 1974 р. на цвинтарі Сільвер Монт в Річмонді, Н. Й. Вічна Ному Пам'ять! Секретар

МАРІЯ АДАМЧИК — членка УНС Відд. 287 В-ва св. Миколая в Стамфорд, Конн., померла 15 травня 1974 р. на 84 р. ж. Став членом УНС в 1924 р. Політична у смутку 5 доньок: Флоренцію, Року, Веру, Юліанну, Вікторію, 3 сини: Антона, Петра і Івана, 15 внуків і сестру. Похорон відбувся 18 травня 1974 р. на цвинтарі св. Івана в Спрінгдейл, Конн. Вічна Ному Пам'ять! Секретар

МАРІЯ АДАМЧИК — членка УНС Відд. 287 В-ва св. Миколая в Стамфорд, Конн., померла 15 травня 1974 р. на 84 р. ж. Став членом УНС в 1924 р. Політична у смутку 5 доньок: Флоренцію, Року, Веру, Юліанну, Вікторію, 3 сини: Антона, Петра і Івана, 15 внуків і сестру. Похорон відбувся 18 травня 1974 р. на цвинтарі св. Івана в Спрінгдейл, Конн. Вічна Ному Пам'ять! Секретар

МАРІЯ АДАМЧИК — членка УНС Відд. 287 В-ва св. Миколая в Стамфорд, Конн., померла 15 травня 1974 р. на 84 р. ж. Став членом УНС в 1924 р. Політична у смутку 5 доньок: Флоренцію, Року, Веру, Юліанну, Вікторію, 3 сини: Антона, Петра і Івана, 15 внуків і сестру. Похорон відбувся 18 травня 1974 р. на цвинтарі св. Івана в Спрінгдейл, Конн. Вічна Ному Пам'ять! Секретар

МАРІЯ АДАМЧИК — членка УНС Відд. 287 В-ва св. Миколая в Стамфорд, Конн., померла 15 травня 1974 р. на 84 р. ж. Став членом УНС в 1924 р. Політична у смутку 5 доньок: Флоренцію, Року, Веру, Юліанну, Вікторію, 3 сини: Антона, Петра і Івана, 15 внуків і сестру. Похорон відбувся 18 травня 1974 р. на цвинтарі св. Івана в Спрінгдейл, Конн. Вічна Ному Пам'ять! Секретар

МАРІЯ АДАМЧИК — членка УНС Відд. 287 В-ва св. Миколая в Стамфорд, Конн., померла 15 травня 1974 р. на 84 р. ж. Став членом УНС в 1924 р. Політична у смутку 5 доньок: Флоренцію, Року, Веру, Юліанну, Вікторію, 3 сини: Антона, Петра і Івана, 15 внуків і сестру. Похорон відбувся 18 травня 1974 р. на цвинтарі св. Івана в Спрінгдейл, Конн. Вічна Ному Пам'ять! Секретар

МАРІЯ АДАМЧИК — членка УНС Відд. 287 В-ва св. Миколая в Стамфорд, Конн., померла 15 травня 1974 р. на 84 р. ж. Став членом УНС в 1924 р. Політична у смутку 5 доньок: Флоренцію, Року, Веру, Юліанну, Вікторію, 3 сини: Антона, Петра і Івана, 15 внуків і сестру. Похорон відбувся 18 травня 1974 р. на цвинтарі св. Івана в Спрінгдейл, Конн. Вічна Ному Пам'ять! Секретар

р. на 51 р. ж. Нар. в с. Голубині, пов. Тернопіль і став членом УНСОюзу в 1934 р. Політична у смутку дружку Анну, брата: Івана, брата, 2 сестри. Похорон відбувся 14 травня 1974 р. на цвинтарі Мт. Олівет в Детройт, Міч. Вічна Ному Пам'ять! Р. Татарський, секр.

АННА ПРОТЕЖНА — членка УНС Відд. 214 Т-ва УОТ Чарном. Січ в Ньюарку, Н. Дж., померла 12 травня 1974 р. на 42 р. ж. Нар. в Добромиль, Україна і стала членом УНС в 1967 р. Політична у смутку мужа Володимира, доньку Віру та сина Миколая. Похорон відбувся 16-го травня п. р. на цвинтарі Гейт оф Гевен в Іст Гановер, Н. Дж. Вічна Ному Пам'ять! Анна Твардовська, секр.

ЕЛІЯ ГУТ, член УНС Відд. 221 В-ва св. Стефана в Чикаго, Іл., помер 26 травня 1974 р. на 80 р. ж. Нар. в с. Германі, пов. Дніпро і став членом УНС в 1950 р. Політична у смутку дружку Марію, 3 сини: Ярослав, Богдана і Володимира та 6 внуків. Похорон відбувся 29-го травня 1974 р. на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Іл. Вічна Ному Пам'ять! Т. Шинкула, секр.

ВОЛОДИМИР МУЗІКА, член УНС Відд. 448 Т-ва „Самоміч” в Монреалі, Канада, помер 12 квітня 1974 р. на 66 р. ж. Нар. в с. Острів, пов. Тернопіль і став членом УНСОюзу в 1960 р. Політична у смутку дружку Антоніну, брата, сестру та родину. Похорон відбувся 16 квітня п. р. на цвинтарі Cote des Neiges в Монреалі, Квебек, Канада. Вічна Ному Пам'ять! М. Перейма, секр.

МІЛДРЕД ДОБРІНЬСЬКА — членка УНС Відд. 282 С-ва НЗІДІ Марії в Вількс Бар, Па., померла 30 квітня 1974 р. на 63 р. ж. Став членом УНС в 1939 р. Політична у смутку мужа і сина. Похорон відбувся 3 травня п. р. на цвинтарі св. Марії в Вількс Бар, Па. Вічна Ному Пам'ять! Катерина Лукач, секр.

ПАХАМІН БАЙЗАН — член УНС Відд. 320 В-ва Пресв. Тройд в Балтіморі, Мд., помер 12 травня 1974 р. на 64 р. ж. Нар. в с. Саранчуки, пов. Березані і став членом УНС в 1949 р. Політична у смутку дружку Софію. Похорон відбувся 16 травня 1974 р. на цвинтарі св. Михайла в Балтіморі, Мд. Вічна Ному Пам'ять! Ів. Малик, секр.

ВАСИЛЬ КИВА, член УНСОюзу Відд. 94 Т-ва ім. Маріяна в Філадельфії в Детройт, Міч., помер 11 травня 1974 р. на 61 р. ж. Став членом УНС